ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ XXV

ЧЕРВОНЕ ЗАПОРІЖЖЯ

ОРГАН ЗАПОРІЗЬКОГО ОБКОМУ І МІСЬККОМУ КП(б)У ТА ОБЛАСНОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ

№ 188 (6470) | НЕДІЛЯ, 17 ВЕРЕСНЯ 1944 РОКУ | Ціна 20 коп.

Міцнити партійне керівництво комсомолом

Комсомол—наймасовіша організація працюючої молоді, її авангард, її найкраща школа політичного виховання. Вплив комсомолу на господарське життя, зокрема на селі,—величезний. Особливо зросла роль комсомолу в дні війни, коли підлітки, нарівні з жінками, стали по суті основними робітниками в колгоспах і радгоспах. Поставити як слід виховну роботу з цією молодою, значить привести в рух головні резерви на селі. Адже, трактористів в основному молодь, возій хліба—молодь, орачі і боронувальники на сівбі—теж молодь. Звідси ж черпається поповнення не тільки наших колгоспних і радгоспних, але й наших провідних кадрів. Ось чому партія вчить нас невпинно піклуватися про зміцнення комсомольських організацій, про розширення їх впливу на молодь, про правильне політичне і чисельне зростання. І там, де партійні керівники беруть цю святу істину, де працюють з молоддю вміло і наполегливо, там і справи хороші, і робота сперається. Адже комсомольці і молодь—народ живий, ініціативний і напористий, візьмуться за діло—гори звернуть.

Поглянься в цьому відношенні можна за прикладами з життя Якимівського району нашої області, де райком партії і його перший секретар тов. Ізаєв піклування про комсомол становить, як свою кровну більшовицьку справу, щиро і всіляко підтримують починання комсомольців. Тому - то комсомольські організації тут вже створено в 43 колгоспах з 46. Прекрасна опора для роботи парторганізації!

В цьому районі було організовано 46 високоврожайних комсомольсько-молодіжних ланок. Всі вони зберегліся в більшості дали рекордний збір зерна. Ланка Бачуріної з колгоспу ім. Калініна, наприклад, на 47 гектарах зростила і зібрала по 180 пудів, ланка Олени Белгінової з колгоспу «Труд» по 150 пудів, ланка Димченко В. з колгоспу «Більшовик»—по 170 пудів з гектара і т. д. На хлібовідвантаженні в районі працює 47 комсомольсько-молодіжних транспортних бригад. Крім того, комсомольці і молодь тільки своїми руками, вручну, вивезли на державні пункти 9 тисяч центнерів зерна. Хліба це героїчна праця, спрямована на виконання найефективнішої допомоги фронту, не варта того, щоб славити нарівні з доблестю нашої побідоносної Червоної Армії?

Комсомольці й молодь Ново-Миколаївського району при підтримці РК КП(б)У (секретар тов. Єлагін) у Всесоюзний день авіації 20 серпня організували масовий суботник по здаванню хліба державі, протягом якого відвантажили 38.976 центнерів. Організація цього району тільки за час уборки врожаю прийняла до своїх лав майже 150 нових комсомольців.

За останній час значно глибше стали вникати в роботу комсомолу також Мелітопольський, Якимівський, Михайлівський і Кам'янський райкоми партії. В обкомі комсомолу справедливо висловлюють вдоволення повсякденною допомогою комсомолу і великою виховавчою роботою серед молоді в парторганізаціях згаданих районів. В той же час тут закидають справедливий докір з приводу небільшовицького, чиновницького підходу до комсомолу в Андріївському районі. З 56 колгоспів комсомольські організації тут створено тільки в 39, до того-ж всі вони дуже малочисленні. Секретар РК КП(б)У тов. Володін буквально відгородився від настирливих комсомольських працівників. Адже факт, що тут вирішили виселити райком комсомолу з єдиної маленької кімнати, в якій він містився, в сусіднє село за 4 кілометри.(!) Невипадково, очевидно, і те, що в своїй доповіді про постанову ЦК ВКП(б) і Раднаркому СРСР про збирання врожаю і заготівлі сільськогосподарських продуктів, зробленій на районному партійному активі, тов. Володін жодним словом не прохопився про комсомол і молодь. Чи варт після цього дивуватися, що Андріївський район посідає одне з останніх місць в області по виконанню плану хлібозаготівель?

Не можна замовчати і про спроби, що мають місце, керувати комсомолом в порочному приказному порядкові. Йдеться про Василівський район, де в райкомі ЛКСМУ скупчилася велика кількість невирішених справ по прийому до комсомолу. Потяг до комсомолу відрадне явище, його треба всіляко вітати. Однак, секретар райкому партії тов. Зінченко, замість того, щоб допомогти комсомольським організувати прийом, заборонив займатися ним питанням до закінчення збирання врожаю(!). Кому, за питується, на користь така допомога і керівництво комсомолом?

Вкрай погано займаються комсомолом, особливо в справі зростання комсомольських лав, в Приморському, Гуляйпільському, Оснінківському та Оріхівському районах. В Оріхові, де в половині колгоспів немає комсомольських організацій, майже припинили прийом, в Гуляйполі і Приморʼї протягом серпня прийняли лише по 7 комсомольців.

XII пленум Центрального Комітету ВЛКСМ поставив перед комсомольськими організаціями села, як головне завдання,—виконання плану розвитку сільського господарства в 1944 році, боротьбу за дальніше піднесення врожайності. В цьому відношенні комсомол і молодь, за допомогою парторганізації може й повинен показати чудеса. Тому, кріпити керівництво комсомолом, день-у-день допомагати комсомольським організаціям виконувати свою роль бойового проводиря і організатора молоді —найпершій обов'язок партійних організацій на місцях.

Ленінський комсомол є резервом нашої більшовицької партії, її найближчим помічником. По-ленінському, по-сталінському пестити і піклуватися про комсомол!

У Польщі. Форсувавши ріку, підрозділ лейтенанта Шпатенко займає позиції на західному березі.
Фото Г. Коновалова.
(Фотохроніка ТАРС).

Назустріч XXVII роковинам Великого Жовтня

ОСВОЄНО НОВИЙ ВИД ВИРОБНИЦТВА

Промартіль «Зоря» (В.- Токмацький район) до війни виробляла цеглу, черепицю й гончарні вироби.

Ставши на стахановську вахту ім. XXVII роковин Великого Жовтня колектив артілі взяв зобов'язання освоїти всі види довоєнної продукції. Три дні тому артіль почала виготовляти черепицю. Вже обпалено понад 20 тисяч штук її передано заводу імені Кірова, що відбудовується.

Колектив промартілі дав слово перекрити заданий план по всіх галузях виробництва, а по основних видах продукції виробіток довести до довоєнного рівня.

А. Крутих.

ЗА ОДЕРЖАННЯ ПАСПОРТА ГОТОВНОСТІ ДО ЗИМИ

Закінчилась, скликана обкомом КП(б)У, обласна нарада начальників дистанцій шляхів і секретарів парторганізацій з питання про підготовку залізничного транспорту до зимової роботи і снігозатримання в 1944—45 році.

Учасники наради прослухали звіти начальників 15 (Запорізької), 16 (Пологівської) і 4 (Мелітопольської) дистанцій шляхів т. т. Шапошнікова, Пошко і Макаревича про готовність ввірених їм ділянок залізничного транспорту до зими.

Виступи учасників наради показали, що колективи дистанцій нашої області за короткий строк провели значну роботу у підготовці залізничного господарства до зими.

Проте, середній ремонт шляхів ще не повсюди закінчений. Жоден околодок, жодна дистанція шляхів області не одержали паспортів готовності до зими, замало використовуються замінювачі (очерет, солома) для виготовлення захисних щитів.

Учасники наради взяли зобов'язання до дня роковин визволення Запоріжжя цілком закінчити підготовку господарств до зими.

Від Радянського Інформбюро

Оперативне зведення за 16 вересня

Протягом 16 вересня на північ від **Праги** наші війська, разом з частинами 1-ї польської армії, з боями зайняли населені пункти **Кобялка, Шамоціи, Манькі, Бжезіни, Пельцовізна.**

У Північній Трансільванії наші війська, діючи спільно з румунськими військами, з боями зайняли понад 50 населених пунктів, в тому числі великі населені пункти **Чоботаки, Ходак, Оросі, Надаша, Дамьєни, Варгацо, Мошуни, Маяд, Сент-Лясло, Ретюни**, залізничні станції **Кишинеш, Варгата, Томпа, Медораш-Синч**, в північно-східній частині Румунії з боями зайняли місто **Ватра-Дорней.**

При прочісуванні лісів на захід від **Бакеу** військами 2-го Українського фронту взятий в полон командир 52 німецького армійського корпусу генерал піхоти **Бушенгаген**, що ховався в лісі.

16 вересня наші війська вступили в столицю Болгарії місто **Софію.**

На інших ділянках фронту—розшуки розвідників і в ряді пунктів йшли бої місцевого значення.

За 15 вересня наші війська на всіх фронтах підбили і знищили 99 німецьких танків. У повітряних боях і вогнем зенітної артилерії збито 130 літаків противника.

* * *

Масований наліт нашої авіації на місто і залізничний вузол Дебрецен (в Угорщині)

В ніч на 16 вересня наша авіація далекої дії вчинила масований наліт на місто і великий залізничний вузол Дебрецен (в Угорщині) і піддала бомбардуванню скупчення військових ешелонів та воєнно-промислові об'єкти міста. В результаті бомбардування виникло до 50 пожеж, в тому числі 10 пожеж великих розмірів. На території залізничного вузла горіли вагони і платформи з воєнними вантажами. Прямим влучанням бомб розбито 4 залізничних ешелони. Підпалено газовий завод та воєнні склади з пальним. Пожежі супроводжувалися сильними вибухами. Наші льотчики уходячи від цілі, спостерігали полум'я пожеж з відстані більше, ніж за 200 кілометрів.

* * *

На північ від Праги (передмістя Варшави) наші війська, що діють спільно з частинами 1-ої польської армії, зайняли кілька населених пунктів. Німці чинять впертий опір. Вони ввели в дію штрафні батальйони, різні тилові підрозділи, а також угорську кавалерійську дивізію. Всю ніч і весь день, не стихаючи, продовжувалися бої на вулицях варшавських передмість, на східному березі Вісли. Німецька піхота, підтримана групами танків і самохідних гармат, неодноразово кидалася в контратаки. Всі контратаки гітлерівців відбиті. Знищено 8 танків і до 600 солдатів і офіцерів противника. Полонені повідомляють, що радянська артилерія за один день вивела з строю всю бойову техніку 173 німецького артилерійського полку.

* * *

В Північній Трансільванії наші війська продовжували наступ. Противник широко використовує вигідну для оборони гірсько-лісисту місцевість. Вміло застосовуючи обхідні маневри, наші війська оточують опорні пункти ворожої оборони і ліквідують їх. Під ударами радянської і румунської піхоти гітлерівці втрачають один рубіж за одним. Бійці Н-ської частини за день винищили до 300 німців і захопили 100 полонених. На іншій ділянці танки й піхота противника перейшли в контратаку. Радянські артилеристи підбили 13 танків, а потім разом з мінометниками обрушили вогонь по підрозділах німців та угорців. На полі бою залишилося до 600 ворожих трупів. В північно-східній частині Румунії наші війська просунулися вперед на 20 кілометрів і оволоділи важливим вузлом доріг містом Ватра-Дорней.

* * *

На Північний захід від міста Маріамполь відбувалися розшуки розвідників. В одному районі група бійців на чолі з молодшим сержантом Беляковим вночі пробралася в тил противника і влаштувала засаду біля шляху. Незабаром показалося 6 німецьких автомашин. Наші розвідники відкрили вогонь і пробили мотор головної автомашини. Решта машин також була змушена зупинитися. В короткій сутичці знищено 17 гітлерівців, а одного німецького офіцера взято в полон. Підірвавши автомашини, розвідники благополучно повернулися до своєї частини.

* * *

На 1-у Українському фронті 9 літаків-штурмовиків, під командуванням гвардії старшого лейтенанта Чечелашвілі, вчинили наліт на скупчення техніки противника. Гвардійці-штурмовики зробили кілька заходів і знищили 4 німецьких танки та два бронетранспортери. Група штурмовиків під командуванням гвардії підполковника Володіна завдала удару по скупченню німецьких військ на території Чехословаччини. Гарматно-кулеметним вогнем розсіяно і частково знищено моторизовану колону німців.

* * *

Авіація Червонопрапорного Балтійського флоту потопила у Фінській затоці 6 швидкохідних десантних барж, транспорт і один буксир противника. У повітряних боях наші льотчики збили 15 німецьких літаків.

* * *

Німецькі газети провадять кампанію проти «пиятиків і наловірів», тобто проти тих, хто втратив надію на перемогу Німеччини. Гітлерівці через пресу і радіо щоденно викидають потоки лайки на адресу переможців і вимагають «схопити їх за комір», «дати по зубах», «змішати з більмом» і «фізично знищити». Військова газета «Фронт унд Хеймат» в статті «Ми піхотинці» найбрутальнішими словами клеймує німецьких солдатів за те, що вони обговорюють критичне становище німецької армії. В статті говориться: «Ось, скажемо, Отто. Він розповсюджує безліч всіляких панічних байок... Своїм патаканням Отто спочатку псує настрої десяткові своїх товаришів. Потім той чи інший з них передає те, що почув, далі і в результаті—серця багатьох солдатів збентежені... Такі випадки бувають скрізь і повсюдно». На закінчення газета вимагає від солдатів припинення будьяких балачок про воєнне становище і перспективи війни.

Гітлерівці вже давно відучили німецького солдата думати. Тепер йому забороняють навіть говорити. Таким шляхом вони хочуть зупинити розкладання німецької армії. Однак, лайка, погрози і репресії справи не допоможуть. Німецька армія йде до остаточного краху.

В обкомі КП(б)У і облвиконкомі

Про скликання кущових нарад бригадирів тракторних бригад

Обком КП(б)У і облвиконком прийняли рішення про скликання кущових нарад бригадирів тракторних бригад МТС за участю директорів МТС, старших агрономів, старших механіків і секретарів парторганізацій МТС з питання: виконання плану тракторних робіт і завдання щодо покращення роботи тракторного парку.

Обком КП(б)У і облвиконком зобов'язали директорів і секретарів парторганізацій МТС організувати підготовку до наради, узагальнивши досвід роботи передових тракторних бригад, передовиків-трактористів, кращих бригадирів і механіків з тим, щоб їх досвід роботи передати всім учасникам наради.

Наради скликаються:

25 вересня—у м. Запоріжжі—МТС: Запорізького, Червоноармійського, Н-Миколаївського, Василівського і Кам'янсько-Дніпровського районів;

26 вересня—у м. Пологах—МТС: Оріхівського, Пологівського, Гуляйпільського, Ново-Златопольського, Куйбишевського, Андріївського, Чернігівського і Оснінківського районів;

28 вересня—у м. Мелітополі—МТС: Н-Василівського, Приморського, Приазовського, Мелітопольського і Якимівського районів.

Облвиконком і обком КП(б)У зобов'язали секретарів райкомів партії і голів райвиконкомів забезпечити своєчасне прибуття на нараду всіх бригадирів тракторних бригад, директорів, старших агрономів, старших механіків і секретарів парторганізацій МТС.

Обком КП(б)У і облвиконком доручили виконкомам районних Рад депутатів трудящих, райкомам КП(б)У, директорам і секретарям парторганізацій МТС після кущових нарад бригадирів тракторних бригад, в період з 28 вересня по 3 жовтня ц. р. провести збори трактористів побригадно або по кущах, на яких обговорити конкретні мероприємства щодо покращення технічного догляду і роботи тракторів.

ПІДВИЩИТИ ТЕМПИ І ЯКІСТЬ СІВБИ!

СІВАЧІ

(Від нашого спеціального кореспондента).

Сівалка йде рівно і в землю падає добірна, зернина в зерницю пшениця. Поганичі—Марія Кривченко і Галина Скиба знай погейкують на корів, та проходять за гонами гони. За сівалкою йде Уляна Догієнко. Вона добивається, щоб зерно рівномірно висівалось, щоб сошник, бува, не забився грудкою чи іншим чим.

На другому боці поля з кінною сівалкою працюють троє хлопців—Микола Онищенко, Рівнік Грица, та Степаненко Олександр. Вони теж сіяли весною, сіють і тепер. Там жінки фронтовиків, тут—їх діти.

—Тьотя Ніна!—гукають вони голові колгоспу,—ми вже закінчуємо свій масив.

—В масиві сто дванадцять гектарів,—розповідає Ніна Свиденівна. Сто—вже засіяно. Це двома сівалками.

Багато сил доклали колгоспники артілі «Удар по інтервентах», щоб на руїнах знову розгорнути справжнє соціалістичне господарство. І хороших успіхів досягли. Вчасно хліб зібрали, з державою розрахувались і на трудодні є що видавати.

Лише зерна буде не менше, як по два з половиною кілограми. А соняшник, картопля, овочі...

Але успіхи були б куди більші, якби в минулому році засіяли більше озимої пшениці. Тоді б і трудодень збільшився вдвічі, а може і втричі.

Справа в тому, що озима пшениця в цьому році дала урожай удвоє більший проти ярої—двадцять центнерів. Торік засіяти більше озимини не могли, але тепер колгоспники рішили замість плану 520, засіяти 600 гектарів. І підготувалися непогано. 350 гектарів пару зорали. Ось тепер його уже закінчують засівати.

Але до кінця сівби—ще далеко. Робота ж проходить повільно. Вісім сівалок давали б значно більшу продуктивність якби організувати двохзмінну запряжку корів. Їх у колгоспі 150, а працюють звичайно біля 100. На сівбі ж і на оранці їх зовсім мало.

Правління передового колгоспу повинно глибоко уяснити повчальний висновок наслідків господарювання цього року—озимина в хлібному балансі має вирішальне значення. Вона більш урожайна і її треба більше і скоріше сіяти.

В. Горшковський,
Василівський район.

Про підсумки соціалістичного змагання колгоспів УРСР по проведенню весняних сільськогосподарських робіт і розвитку колгоспного тваринництва в 1944 році

Постанова Ради Народних Комісарів УРСР

Рада Народних Комісарів УРСР відзначає, що значна кількість колгоспів України УРСР, звільнених від німецьких загарбників, включившись у Всенародне соціалістичне змагання за одержання високого урожаю і піднесення колгоспного тваринництва в 1944 році, успішно, з великим трудовим підйомом, провели весняну сівбу, перевиконали встановлений державний план сівби та досягли добрих показників у розвитковій колгоспного тваринництва.

Розглянувши підсумки соціалістичного змагання колгоспів УРСР по проведенню весняних сільськогосподарських робіт і розвитку колгоспного тваринництва, Рада Народних Комісарів України РСР визнала переможцем у соціалістичному змаганні за виконання і перевиконання плану весняної сівби за кращі результати збереження і розвитку тваринництва за станом на 1 червня 1944 року нижчезазначені колгоспи і **постановила:**

I. По змаганню за одержання високого врожаю

1. Вручити перехідні Червоні Прапори Раднаркому УРСР і видати перші грошові премії колгоспам:

«Червоний партизан»—с. Лісовичі, Коростенського району, Київської області.

ім. ОДПУ—Верхньодніпровського району, Дніпропетровської області.

«Шлях до комуни»—Ямпольського району, Вінницької області.

2. Вручити перехідні Червоні Прапори Раднаркому УРСР та видати другі грошові премії колгоспам:

ім. Леніна — Волочиського району, Кам'янець-Подільської області.

ім. Мануїльського—Бабанського району, Київської області.

«Червона зірка»—Полтавського району, Полтавської області.

II. По змаганню за підвищення продуктивності колгоспного тваринництва

1. Вручити перехідні Червоні Прапори Раднаркому УРСР і видати перші грошові премії колгоспам:

«Перше травня»—Мало-Дівицького району, Чернігівської області.

2. Вручити перехідні Червоні Прапори Раднаркому УРСР і видати другі грошові премії колгоспам:

«Дніпробуд»—Магдалинівського району, Дніпропетровської області.

ім. Шевченка—Старобільського району, Ворошиловградської області.

ім. Комінтерна—Путивльського району, Сумської області.

Рада Народних Комісарів УРСР впевнена, що колгоспи УРСР, продовжуючи соціалістичне змагання за одержання високого врожаю, підвищення продуктивності колгоспного тваринництва, не спиняться на досягнутих успіхах і докладуть всіх зусиль, щоб бути переможцями у Всесоюзному соціалістичному змаганні.

Голова Ради Народних Комісарів УРСР М. ХРУЩОВ.

Заступник керуючого справами РНК УРСР І. ДЖІГОМОН.

14 вересня 1944 року
м. Київ.

Дошка пошани

За поданням облхомвідділу заноситься на Дошку пошани:

9. **КІНСЬКО-РОЗДОРСЬКА МТС**, — директор МТС **С. А Сиронок**, старший агроном **І. О. Кікош**, старший механік **І. Ф. Куйда.**

МТС виконала річний план тракторних робіт в переводі на умовну оранку на 100,4 процента, виробивши на 15-сильний трактор 444 гектари, зекономивши пального 13.324 кілограми.

За поданням обласної Ради депутатів трудящих на Дошку пошани за дострокове виконання і перевиконання плану хлібопоставок заносяться приміські радгоспи:

9. Радгосп «**ЗАПОРОЖЕЦЬ**», — директор тов. **Кудрич;**

10. Радгосп імені **СТАЛІНА**, — директор тов. **Скидан;**

11. Радгосп «**МОКРЯНКА**», — директор тов. **Кліщин.**

Над радянськими містами майорить яскраво червоний прапор свободи

ГУЛЯЙПОЛЬЦІ ВІДЗНАЧАЮТЬ РОКОВИНИ СВОГО ВИЗВОЛЕННЯ

Радісне свято

Вересневий вітер полоще яскраво-червоні прапори на чистих вулицях Гуляйполя. Вцілілі і наново відбудовані будиночки сяють білизною. Закрито білою цеглою недавно зяючі проломи вікон спалених, напівзруйнованих будівель.

Сьогодні у гуляйпольців радісне свято—роковини вигнання німецьких окупантів з рідного міста. В найкращому своєму одязі вийшло населення міста і околишніх сіл на святкові вулиці.

В приміщенні кінотеатру відбудеться районний зліт передовиків. Вони—ці справжні патріоти Батьківщини, найвидатніші люди колгоспного села і місцевої промисловості—уже збираються потроху, йдуть і їдуть, прибрані, горді господарі рідної землі—ланкова Катерина Гаращенко, комбайнер Стратій, тваринник Усачов, робітник Рябко й багато інших.

Коло входу, на великій географічній карті, відмічений і прапорцями—переможний шлях Червоної Армії, і учасники злету наочно зупиняються перед картою, важко водять загрубілими пальцями по кривій лінії—шляхові не емог.

— Наші сини—воїни скоро-скоро увійдуть до Берліна,—говорить синій колгоспник, і його зморшене обличчя розпливається у широкій задоволеній посмішці.

Зліт передовиків підсумує рік відбудовчих робіт, виконання зобов'язань, взятих в листі до товариша Сталіна.

Звірі в свастикою

Вони прийшли, як господарі, пихаті й зарозумілі, з свастикою на одязі. Вони почали зразу ж наводити свій «новий порядок». Сьогодні, розпачливими зойками відповідало їм населення.

Це зелене містечко, з промовистою назвою «Гуляйполе», взнало весь жах німецької кабали.

Сотні розстріляних мирних громадян, понад 2.000 увігнаних в рабство на німецьку каторгу юнаків і дівчат — от початок німецького «хазяйнування». Листи, які рідко доходили з німецької неволі, розповідали про тяжку долю радянської молоді, яка потрапила до звірячих лап гітлерівських розбійників.

«Рідненькі ви мої, мамо й тато, — пише Ліда Мошевець,—уже з вами ми вік ли, мабуть, не побачимось, бо відціля живим не вирвешся. Нашу Маню ви б, напевне, не впізнали — така вона страшна, ще гірша мене... Чому я у Гуляйполі не кинулась під поїзд? Не зазнала б я цього лиха! А як хочеться жити...»

На німецьку каторгу з сім'ї Мошевець забрані Ліда, Марія, Василь і прийомна Варя Посиротіла колись шумлива і дружна сім'я.

Німецькі розбійники спалили у Гуляйполі й красивий трьохповерховий будинок учительського інституту, нової десятирічки, яка займала весь квартал, двоповерхові будинки райвиконкому і райкому КП(б)У, приміщення кінотеатру, двох великих клубів, заводу «Металіст», МТС, всіх установ, 210 колгоспних будинків і 248 колгоспних господарчих будівель. Німці спалили 28 і кубометри грубих кормів, розстріляли 1.147 голів великої рогатої худоби, 4.307 коней, 7.396 свиней, 7.446 овець, 1.196 волів. Гітлерівські грабіжники вивезли в Німеччину 36 393 центнери зерна. Знищили посівів в площі понад 12,5 тисяч гектарів.

Шкода, заподіяна гітлерівськими розбійниками тільки соціалістичному господарству села, обчислюється в 180 мільйонів карбованців.

Нехай великі рани, завдані кровожерливим ворогом, але час розплати близький, і жорстокою буде наша помста!

Рік відбудови

Це було 16 вересня 1943 року.

Минуть роки, але ніколи в пам'яті гуляйпольців не зітреться день, коли по розбитих снарядами вулицях міста пройшли перші червоні полки армії-визволительки.

З щілин і підвалів вийшли назустріч воїнам рідної Червоної Армії змучені, загнані, залякані окупантами жінки, діти, старики. І на змарнілих обличчях молодих жінок, на обличчях передчасно зрослих дітей та сивих стариків села невимовна радість.

Місто Гуляйполе і весь район відчини були включені в територію, визволену від німецьких окупантів. Гуляйпольці почали відроджувати зруйноване ворогом соціалістичне господарство.

За минулий рік відбудовані дві МТС, промкомбінат, маслозавод, комбінат легкої промисловості, завод «Червоний металіст», ряд промартілей. Зразу ж після визволення колгоспи району здали державі 75 499 центнерів зерна і 21.447 центнерів соняшника. З великим підйомом колгоспники провели осінню сівбу і активно почали готуватися до весни.

Уже в цьому році колгоспи району посіяли 46.600 гектарів—81 процент довоєнної посівної площі. Передові колгоспи «Комунар», імені XVII партз'їзду, імені 72 Ленінолку, імені Ілліча, «Комсомолець» в цьому році засіяли повністю всю свою посівну площу.

За 10 днів колгоспники посіяли 20 540 гектарів — 110,3 процента плану, провели дворазову прополку всіх культур, з підпушуванням ґрунту просапних.

Сівбу ранніх 17 колгоспів району закінчили за 5—6 днів. Колгосп «Комунар» (голова тов. Георгієв) план весняної сівби виконав на 115 процентів; на 149 процентів виконав план весняної сівби колгосп імені 72 Ленінолку (голова тов. Раденко).

Великі трудові подвиги колгоспників на весняній сівбі, на збиранні воєнного врожаю. Молода колгоспниця, ланкова колгоспу імені Котовського Ганна Бикова лобогрійкою скошувала в день по 4—5 гектарів, зв'язувала в снопи по 11 кіп. Зараз Ганна Бикова на осінній сівбі щоденно виконує півтори норми. Ланкова цього ж колгоспу Ганна Циганок скошувала лобогрійкою на коров'ячій упряжці 5 гектарів проти норми 3 гектари, зв'язувала в день 12 кіп, зараз виконує норму на осінній сівбі на 170 процентів.

Повністю обмолочений хліб в колгоспах імені Куйбишева, XVII партз'їзду, «Плугатар», імені Осипенко і багатьох інших. Район посів перше місце по виконанню плану хлібопоставок, активно проводить осінню сівбу. Понад половину озимого клину засіяли колгоспи імені Котовського, імені Шевченка, «Нове життя», імені Куйбишева та інші. На осінній сівбі хороші зразки роботи дав тракторист Гуляйпольської МТС тов. Дерев'янко, який виконав річний план на 124 процентів і зекономив 802 кілограми пального; тракторист С. П. Стратій теж виконав річний план і зекономив 815 кілограмів пального.

День-у-день зростає багатство колгоспів Гуляйпольського району.

Вистава відродження

Величезне панно на передньому плані: попереду з гвинтівкою напоготові йде на захід воїн Червоної Армії, за ним колгоспники, колгоспниці, молодь, старики, діти—веселі й радісні громадяни вільної країни.

Сюди, в приміщення гуляйпольського піонерського клубу, колгоспники району привезли різні експонати—показники більшовицької боротьби за найшвидше відродження зруйнованого окупантами господарства.

Великий насінний колгосп «Комунар» показав на виставці зразки всіх видів культур, вирощених в цьому році на великій площі.

Озима пшениця «гостіанум 0237» і дорідна вітчизняна «українка»—урожай до 20 центнерів з гектара. Озимина була посіяна на парах, проведене рання весняне боронування, зроблена сортова прополка і прополка від бур'янів. 20 центнерів з гектара зібрано вівса. Густе й високе просо дало з гектара по 16—17 центнерів. На посівах проса проведена дворазова культивація і дворазова прополка.

Колгосп «Ударник» показав на виставці чудові овочі: капуста—вага кожного качана становить 10—12 кілограмів, з гектара зібрано 600 центнерів, сіяна по помідорищу, дівчі й пополи. Крупна деларівська картопля—кожна картоплина важить 800 грамів, гарбуз—вагою 28 кілограмів, столовий трьохкілограмовий буряк цареградського сорту. В ящик перенесений цілий кущ помідорів, на ньому 44 томати по 250—300 грамів кожен, з сорту «марглоб», попередник—капуста; ґрунт підготували 5 травня, садовили 20-го, тричі пололи і систематично підпушували ґрунт. Урожай з гектара 400 центнерів.

З колгоспу імені Петровського привезена далматська ромашка. Її сіяли на зиму, весною тричі пололи. Вродила розкішна, запашна, 70 кілограмів з гектара.

Акуратно розкладені в ящичках сушені яблука з колгоспу «Нове життя». Для воїнів Червоної Армії садовод тов. Лазарєв насушив таких яблук 100 центнерів.

Вирощений стахановцями ланковими колгоспу імені Горького Марією Галаган, Раїсою Шушурою і Олександрою Якушенковою ждановський сопілчник 82—81. Він посіяний по попереднику—ярих культурах, по зябу, вручну, насінням кондиційності першого класу, тричі пропалотий від бур'яну і підпушуваний в міжряддях. З гектара його зібрано понад 200 центнерів.

Апетитно розставлені на столі в зелених, сплетених з лози вмілими руками колгоспниць кошиках, фрукти. З колгоспу «Більшовицька боротьба» мічурінець-садовод Іван Васильович Лисенко привіз чудові яблука—яскраво-червоний північний «суслепір», крупні сорти «бойкін» і «ашарлахов», «золотий кармен», литовська «пепінка», грушу сорту «кюре-пастарська», сливу «зелений ренклод» і «мірабель-нансі».

Діаграми, таблички розповідають, як відроджуються колгоспи району. Майстерно зроблений вулик з застекленими стінками, привезений з колгоспу «Плугатар». Гудуть працьовиті бджілки, цементно заливаючи соти густим запашним медом. До війни в колгоспі було 72 бджолосім'ї. Після визволення ледве вдалося оживити 25 бджолосімей. Тепер їх уже 60.

Широкий куток займають пошивочні, художньо виконані вироби райлегпромкомбінату—плаття, костюми, вишивки. Промартіль «Кустгруд» показала чудове взуття. На почесному місці великий нафтовий двигун—подарунок річниці визволення, від колективу заводу «Червоний металіст».

Д. Мороз'ївська.

Дитячий театр у Запоріжжі

Лейся, пісня, звонче, ярче,
Славь великий труд.
Где найти страну, что жарче
Родиной зовут.
СССР—один на свете.
Как маяк в огнях.
Подрастайте смело, дети,
В сталинских лучах.

Дитинство має бути сонцесяйним, радісним. Саме тому так охоче, з таким сумлінням працюють для дітей радянські письменники, кіноартисти, режисери.

З ініціативи харківського відділу мистецтв у багатьох містах України при філармонії організується дитячий сектор. Цей прекрасний почин підхопило і Запоріжжя. Наша дітвора матиме свій театр. Ми допоможемо учителям в їхній важкій роботі, виховуємо в дітях художньо-естетичне сприймання, музичний смак, організуємо для них бальоре, радісне дозвілля.

Діти весело сміятимуться з смішного, глибоко відчуватимуть велич сьогоднішнього дня. Виходячи з театру, вони понесуть у своїх вражливих душах всі найкращі людські почуття.

Ми готуємо зараз для малят музичне інсценювання „Рінка"—Бочарової. Простою народною казкою ми хочемо прищепити дітям прекрасне почуття дружби, бажання жити в колективі, де кожний дорогий і цінний, де „дуже маленький мышенок, как ни мал он, как ни тонок, может делу пособить, если в дружбе будем жить".

Для старшого віку у нас йтимуть одноактні п'єси і скетчі, танцювальні інсценювання, художнє читання й співи.

Скоро, скоро ми зустрінемося з нашим глядачем. З творчим піднесенням і хвилюванням чекає колектив дитячого театру дня цієї першої зустрічі. Чекає і вірить, що вона буде приємною і плодотворчою, що між акторами і дітьми встановиться тісна дружба.

Н. Кепп.
художній керівник дитячого сектору облфілармонії.

До річниці визволення Запоріжжя

При Запорізькому обкомі комсомолу організована комісія для збирання матеріалів і документів, які показують участь комсомольців і молоді області у Вітчизняній війні.

До комісії ввійшли літератори, керівні комсомольські працівники. Головою обрано тов Прохорович, секретаря обкому комсомолу по пропаганді та агітації.

Листи, фото, щоденники і кореспонденції, які розповідають про позвиги молодих патріотів на фронті, в партизанських загонах, а також в тилу Радянського Союзу, надіслати в адресу відділу пропаганди і агітації обкому комсомолу.

Найбільш цікаві матеріали будуть опубліковані в літературному альманасі, присвяченому першій річниці з дня визволення від німецьких загарбників міста Запоріжжя.

Злодіїв покарано

Наша радянська громадськість тепер, як ніколи, об'єднана єдиним палким бажанням: всіма силами допомогти фронтові прискорити розгром ненависного ворога, злитися в міцну дружину сім'ю для плодотворчої праці. Велика і славна радянська сім'я наша, та в сім'ї, як кажуть—«не без урода». Йдеться про тих людців, що святу справу допомоги країні та фронтові проміняли на шкурницькі інтереси.

23 серпня виїзна сесія Куйбишевського народу розглянула в с. Гайчур справу Ф. К. Козловського та С. П. Костецької по обвинуваченню в систематичній крадіжці хліба з поля. Було встановлено, що обвинувачені працюючи в колгоспі «Червоне поле» по закінченню роботи завжди носили зерно додому. Вдома у Козловського та Костецької були знайдені обмолочені снопи пшениці.

С. П. Костецьку засуджено до 2 років позбавлення волі з одноріним позбавленням прав Ф. К. Козловського засуджено до одноріного позбавлення волі.

Г. Спадчук.

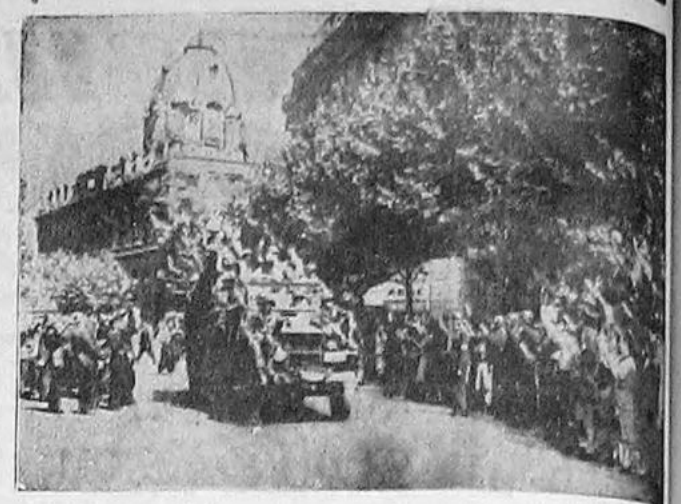

Паризани радісно вітають американські війська, які вступили до столиці Франції. (Одержано по більду з Лондона) (Фотохроніка ТАРС).

Воєнні дії союзників у Західній Європі

ЛОНДОН, 15 вересня. (ТАРС). В повідомленні штабу верховного командування експедиційних сил союзників говориться:

Союзні війська, що діють у Північно-Східній Бельгії, досягли каналу Леопольда, на північ від Мальдегема. Триває очищення території на північ від передмостового укріплення в районі каналу Еско. Південніше союзні війська захопили кілька невеликих міст на території Німеччини. Противник чинить рослучний опір на своїх заздалегідь підготовлених позиціях.

На схід від Сен-Віта союзні війська прорвали зовнішню смугу оборонних укріплень лінії Зігфріда на фронті протягом у 6 миль. Інші частини зустрічають на шляху просування значні перешкоди. Противник блокує дороги і встановлює кулеметні гнізда. Не зважаючи на це, союзні війська продовжують йти вперед.

В долині ріки Мозель противник розпочав сильні контратаки проти передмостових укріплень союзників. В районі на південь від Нансі союзні війська знову просунулися вперед, не зважаючи на впертий опір ворога.

Ворожий гарнізон у Бресті відхилив пропозицію про капітуляцію. Бої тривають. У Бресті чути сильні вибухи.

Авіація вчинила вчора ряд запеклих нальотів на Брест й інші ворожі об'єкти.

ЛОНДОН, 15 вересня. (ТАРС). У повідомленні штабу збройних сил союзників на Середземноморському театрі операцій говориться:

На північ і на північний захід від Флоренції англійські і американські частини 5-ої армії наштовхнулися на впертий опір противника, який ховається за укріпленими „готської лінії". На решті ділянок фронту тривали активні дії патрулів. Істотних змін не сталося.

Вночі 12 вересня легкі берегові кораблі союзників потопили в Генуезькій затоці три ворожих судна.

Авіація союзників підпала бомбардуванню ворожої комунікації і німецьких військ в районі Афін.

ЛОНДОН, 16 вересня. (ТАРС). У повідомленні штабу збройних сил союзників на Середземноморському театрі воєнних дій від 16 вересня говориться: що англійська 8-а армія значно розширила перехідне укріплення на північ від ріки Морано, перебороючи опір противника, що тривав. На височині на лівому фланзі противник був вибитий з Монте Колонбо. Англійська союзників, таким чином, наблизилися до ріки Морано на більш широкому фронті. Американські, англійські та індійські частини американської 5-ї армії вели запеклі бої з противником на позиціях „готської лінії". На решті ділянок фронту тривали активні дії патрулів. Істотних змін не сталося.

Авіація союзників підпала бомбардуванню ворожої комунікації і німецьких військ в районі Афін.

ЛОНДОН, 16 вересня. (ТАРС). У повідомленні штабу збройних сил союзників на Середземноморському театрі воєнних дій від 16 вересня говориться: що англійська 8-а армія значно розширила перехідне укріплення на північ від ріки Морано, перебороючи опір противника, що тривав. На височині на лівому фланзі противник був вибитий з Монте Колонбо. Англійська союзників, таким чином, наблизилися до ріки Морано на більш широкому фронті. Американські, англійські та індійські частини американської 5-ї армії вели запеклі бої з противником на позиціях „готської лінії".

Середні за чисельністю з'єднання німецьких бомбардувальників вчора атакували аеродроми в районі Афін і базуючі на них кораблів в Саламісі (Греція). Частини авіації робила нальоти на комунікації і укріплені пункти противника в Північній Італії і в районі боїв.

Швейцарська преса про становище в Німеччині

ЖЕНЕВА, 15 вересня. (ТАРС). Швейцарська газета „Сюісс" повідомляє про настрої населення в Німеччині. У німецького народу, пише газета, немає ніяких ілюзій щодо кінця війни. Всюди панує жахлива втома. Все частіше з'являються на стінах антивоєнні написи. Гітлерівці організують все більш і більш судових процесів і арештів. Після замаху на Гітлера заарештовано всіх колишніх членів рейхстагу, за винятком фашистів.

Найбільші побоювання гітлерівців викликає ненависть в країні 12 мільйонів насильно привезених туди іноземних робітників. За німецькими даними, 80 тисяч з цих робітників ховаються в країні з фальшивими документами. Серед руїн зруйнованих міст переховуються 100 тисяч осіб, зігнаних з німецької армії. Кожний земний робітник знищується без суду і слідства, що тільки виникне найменший сумнів до його лойальності.

Швейцарська газета „Журналь де Женев" твердить, що в Німеччині заарештовано багато офіцерів, які висловлювалися проти гітлерівську форму вітання. Вони заключені в тюрмах. За останні два тижні гітлерівцями заарештовано 30 тисяч чоловік.

Спроби німців захопити острів Суурсаарі

СТОКГОЛЬМ, 15 вересня. (ТАРС). Хельсінське радіо передало офіційне повідомлення про те, що в ніч на 15 вересня до представника фінського командування на острові Суурсаарі з'явився німецький офіцер і став вимагати здати острів німецьким військам. Після того, як ця вимога була фінським командуванням відхилена, німецькі війська намагалися в кількох місцях висадитися на берег. Фінська берегова і судова артилерія відбила вогнем атаки німецьких військ. Тільки в районі одного невеликого передмостового укріплення сьогодні рано-вранці ще відбувався бій. Вогнем фінської артилерії було потоплено або підпалено 9 німецьких суден.

ВІЙНА НА ТИХОМУ ОКЕАНІ

Висадка військ союзників на островах Гальмагера і Палау

ЛОНДОН, 15 вересня. (ТАРС). Штаб об'єднаного командування збройними силами союзників у південно-західній частині Тихого океану повідомляє, що війська союзників висадилися на островах Гальмагера, розташованих за 300 миль на північний захід від острова Нова Гвінея. Під прикриттям вогню кораблів і авіації війська союзників установили перезмостові укріплення на острові Моротай (найпівніч-ніший острів у групі островів Гальмагера). Вчинений японськими військами опір було швидко здолано. Втрати союзників у живій силі незначні. Авіація і флот союзників не зазнали ніяких втрат. Висадка триває.

СТАНОВИЩЕ В БОЛГАРІЇ

СОФІЯ, 15 вересня. (ТАРС). Як повідомляє софійське радіо, болгарські власті видали розпорядження про конфіскацію майна всіх розпущених фашистських організацій.

Болгарський воєнний міністр генерал Даман Велчев, міністр внутрішніх справ Антон Югов і представник головного штабу партизанів Благой Іванов видали спільний наказ, в якому говориться:

„Протягом кількох років болгарські фашистські правителі разом з гітлерівцями тероризували народ і провадили антинародну політику. 9 вересня вони були усунені від влади. З цього дня почалася нова сторінка в житті болгарського народу, але небезпека ще не минула. Скинуті фашисти і гітлерівські агенти будуть намагатися всіма засобами вести боротьбу проти нового уряду. В цій обстановці народна армія повинна бути єдиним і надійним знаряддям, яке виконуватиме всі накази уряду. Ми закликаємо всіх військовиків, хто веде підривну діяльність проти суверенітету їх країни, всіх офіцерів і унтер-офіцерів вимагаємо підкорення нашим наказам і суворого додержання дисципліни.

Відповідальний редактор О. ШАБАЛІН.

ДО ВСІХ ГРОМАДЯН МІСТА ЗАПОРІЖЖЯ

Виконком Запорізької міської ради депутатів трудящих доводить до відома всіх громадян, що з 15 вересня 1944 року по всіх районах міста розпочнуть роботу Районні Комісії по приймання від громадян міста та з'ясування їм німецькими окупантами збитків. Приймання заяв буде провадитимуть районні Сталінська та Орджонікідзевська.

Міськвиконком просить громадян підготувати подавання заяв комісіям, оскільки претензії прийматимуться лише до 1 жовтня 1944 року.

Голова виконкому міської Ради депутатів трудящих М. ЛОТАРЕВ.

Секретар виконкому міської Ради І. НАУМЕНКО.

ПОРАДИ АГРОНОМА

БОРОТЬБА З ЗЛАТОГУЗКОЮ

В цьому році велику шкоду плодовим деревам завдала златогузка.

Зараз в кожному садку колгоспу, радгоспу, в садибах колгоспників можна бачити на плодових деревах кокони листя і віти, обплетені павутинням. Це кубла молодих лялечок златогузки. В кожному такому кублі є кілька сот лялечок. За нашими спостереженнями, на деяких деревах є по 10—15 і більше кубл. В них кублах лялечки зимуватимуть, а навесні вийдуть із кубел і почнуть об'їдати листя. Якщо своєчасно не провести боротьбу з златогузкою, то дерева будуть оголені, урожай загине.

Боротись з златогузкою легко; треба знати всі до єдиного кубла з кожного дерева і спалити.

Знімати (зрізати секатером або ножем) кубло треба старанно й обережно, щоб не розкублять його, інакше частина лялечок розповзеться і залишиться незнищеною. Зрізані кубла треба класти у відро або обшитий мішок, кошик, а потім спалити.

Збирання кубел треба починати зараз і продовжувати всю осінь і зиму.

В. Щербаков,
старший науковий працівник Мелітопольської садстанції

Повернення

Гранітних скель круте підніжя,
Чумацький шлях в долечині,
Дніпро... А ось і Запоріжжя.
І сумно й радісно мені.

Я знову тут, мій рідний краю,
Мого дитинства днів ясних.
Твій кожен закуток я знаю,
Як мати зна дітей своїх.

Мов чую знов пісні дівочі
У ароматі вечорів.
О, зоряні вкраїнські ночі!
О, сніп безсонних шкіркунів!

Ростуть думи, думи давні.
А скільки незабутніх дат!
Ми без штанців ходили в плавні
І вчили битися телят.

Зійшло в Дніпрі води багато,
Як і пройшло немало літ.
Пригадую: я, мати й тато
Довбали кайлами граніт.

І цементу злилися тонни
У рятування на горі.
Кремезних рук тоді мільйони
Гатили греблю на Дніпрі.

Скажіть же ви: де більш є сили
Де більш у праці є чудес?
Це ж ми із вами, ми створили
Красуню гордість—Дніпрогес!

Бо ж ми сильніші сил природні!
Скажіть: де ще було в наш час,
Щоб шахти, фабрики й заводи
Зростали швидше, як у нас?

На місці круч і бездоріжжя
Стоїть нових кварталів ряд;
Ми збудували Запоріжжя,
Квітучий наш електроград.

Та он пожеж ще тліє порох...
Це кат, найбільший всіх катів,
Ви чуєте? Наш лютий ворог
Нас знищити, здолать хотів.

Пекач і так, що в нас руїни
І загинув дехто з наших лав
Але Радянської країни
Наш лютий ворог не здолав.

Бо в нас ясні й прострі далі;
У нас до миру й дружби путь.
Бо нас веде великий Сталін,
І з нами всі народи йдуть.

Залізним кроком по дорозі
На захід ми незламно йдем.
У власній же його берлозі
Ми звіра назавжди добуєм.

Щоб квітло знов життя барвисто
У сяйві сонця наших днів,
Щоб знов зростало рідне місто,
Як не було ще до боїв.

І наша густо кров пролита
Даремно—ні, не пропаде!
Вітчизна, славою повита,
До щастя й радості іде.

Іван Попов.

„Слуга двох панів"

(До наступної прем'єри в театрі ім. Щорса)

Доводити те, що наші театри повинні продовжувати роботу над творами класиків світової драматургії не слід, бо глядач до такого репертуару виявляє великий інтерес. Комедії Гольдоні особливо популярні. Вони відрізняються життєрадісністю, а денні сценічні положення такі дотепні, що глядач, йдучи з театру, несе з собою багато хороших вражінь.

П'єсі «Слуга двох панів», яка днями буде поставлена театром імені Щорса, —без малого двісті років. Карло Гольдоні—італійський Мольєр, автор майже двохсот п'єс. Багато його комедій уже 150 років не сходять зі сцени європейських, а за останній час і наших радянських театрів.

За своїми класовими прагненнями Гольдоні є типовим виразником ідеології передової італійської буржуазії першої половини XVIII сторіччя, епохи гострої боротьби буржуазії з абсолютною монархією і дворянством. Аристократії Гольдоні протиставляє «третє сословіє» (купців, міщан, селян), представників нового, прогресивного, в ту епоху, класу.

В історії італійського театру Гольдоні виконав роль реформатора, який створив на базі старої, дряхлої «комедії масок» новий жанр соціально насиченої, реалістичної «комедії характерів».

«Слуга двох панів»—одна з кращих комедій Гольдоні. Герой п'єси Труффальдіно—слуга двох панів. Його дотепні витівки, створювана ним весела плутанина підкреслює чудовість і своєрідність даної комедії. Свого улюбленого Труффальдіно драматург і протиставляє галереї типів Венеції XVIII сторіччя з їх негативними рисами: інтелектуальною обмеженістю, убозтвом інтересів, пихою й інш.

Прийнявши до постановки «Слугу двох панів», творчі гурії не тільки ознайомити нашого глядача з геніальною класика світової драматургії, але й надати йому можливість, перебуваючи в театрі, корисно й культурно провести час. Від того, оскільки злагоджено гратиме колектив акторів, зайнятих у спектаклі, й буде, звичайно, залежати досягнення цієї нашої основної мети.

В основних ролях зайняті: заслужена артистка УРСР А. Морозова, артисти Л. Магар, Г. Хмара, Д. Котевіч, В. Авраменко, В. Бережной, А. Трощановський, В. Вітась, А. Селівьонов, А. Оттін, І. Осадчий, І. Лісовий, І. Ольшанський та інші. В інтермедії візьмуть участь виконавці: сержанти Г. Яковенко, Я. Токарєв, І. Мироновичі, П. Гаджура, Л. Муромцева. Танці поставив балетмейстер Степаненко. П'єсу переклали на українську мову Д. Котевіч і В. Бережной. Музику написав композитор В. Нахабін. Художньо-оформлення належить пензлю художників Д. Кульбах і Г. Бомко. Диригує оркестру В. Берестов.

Д. Котевіч,
головний режисер театру імені Щорса, постановник спектаклю.

БЕ—01271 м. Запоріжжя, друкарня «Комунар» обл. управління поліграфії, вул. Ілліча, 44. Адрес редакції: ріг вул. Кузовської і Тургенівської, 56. Тел.: 2-49, нічної редакції—3-50.